

Vec C-597/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

6. august 2019

Vnútroštátny súd:

Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

29. júl 2019

Žalobkyňa:

M.I.C.M. Mircom International Content Management & Consulting
Limited

Žalovaná:

Telenet BVBA

Predmet konania vo veci samej

V konaní vo veci samej žiada spoločnosť Mircom (žalobkyňa) od spoločnosti Telenet (žalovaná), aby jej poskytla identifikačné údaje tisícov jej klientov, čo spoločnosť Telenet odmieta. Podľa spoločnosti Mircom títo zákazníci prostredníctvom technológie *BitTorrent* nahrali filmy patriace do jej ponuky, čo podľa jej názoru predstavuje nedovolený verejný prenos týchto filmov.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad pojmu „verejný prenos“ uvedeného v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 22.6.2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230) (ďalej len „smernica 2001/29“); výklad kapitoly II smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, 30.4.2004, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32) (ďalej len „smernica 2004/48“) a pojmu „ujma“ v jej článku 13; relevancia konkrétnych okolností jednotlivého prípadu pre skúmanie proporcionality pri zvažovaní medzi presadzovaním práv duševného vlastníctva a právami a slobodami zaručenými Chartou základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, 26.10.2012, s. 391) (ďalej len „Charta“); zákonnosť systematickej registrácie IP adries podľa článku 6 ods. 1 písm. f) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1) (ďalej len „GDPR“). Článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. a) Má sa stiahnutie súboru pomocou siete „peer to peer“ a súčasné poskytnutie na nahranie („seeding“ = „siatie“) jeho (vo vzťahu k celku niekedy veľmi fragmentárnych) častí („pieces“ = „kúsky“) považovať za verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, hoci tieto jednotlivé „kúsky“ sú samy osebe nepoužiteľné?

V prípade kladnej odpovede:

- b) Existuje hranica *de minimis*, od ktorej by „siatie“ týchto „kúskov“ predstavovalo verejný prenos?
- c) Má význam okolnosť, že k „siatu“ môže dôjsť automaticky (v dôsledku nastavení torrentového klienta) a tým bez toho, aby si to užívateľ všimol?

2.a) Môže osoba, ktorá je zmluvnou držiteľkou autorských práv (alebo súvisiacich práv), avšak tieto práva sama nevyužíva, lež iba uplatňuje nároky na náhradu ujmy voči údajným porušovateľom – ktorej obchodný model teda závisí od existencie produktového pirátstva namiesto od boja proti nemu – využívať rovnaké práva, aké kapitola II smernice 2004/48 priznáva autorom alebo nadobúdateľom licencie, ktorí využívajú autorské práva riadnym spôsobom?

b) Ako môže v tomto prípade nadobúdateľ licencie utrpieť „ujmu“ (v zmysle článku 13 smernice 2004/48) v dôsledku porušenia práva?

3. Sú konkrétne okolnosti opísané v prvej a v druhej otázke relevantné v rámci zvažovania medzi záujmami na presadzovaní práv duševného vlastníctva na jednej strane a právami a slobodami zaručenými Chartou ako je právo na rešpektovanie súkromného života a právo na ochranu osobných údajov na strane druhej, predovšetkým v rámci skúmania proporcionality?

4. Je systematické registrovanie a všeobecné ďalšie spracovanie IP adries „roje“ „seeders“ (= „sejačov“) (zo strany samotného nadobúdateľa licencie a na jeho príkaz zo strany tretej osoby) za všetkých týchto okolností oprávnené podľa GDPR, konkrétne podľa jeho článku 6 ods. 1 písm. f)?

Citované predpisy práva Únie

Článok 3 ods. 1 smernice 2001/29

Článok 13, článok 6 ods. 2, článok 8 a článok Art. 9 ods. 2 smernice 2004/48

Charta základných práv Európskej únie

Článok 4 bod 2 a článok 6 ods. 1 písm. f) GDPR

Citované predpisy vnútroštátneho práva

Článok XI.165 § 1 ods. 4 Wetboek Economisch Recht (Hospodársky zákonník)

Krátka prezentácia skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Spoločnosť Mircom je držiteľkou určitých práv k celému radu pornografických filmov, producentmi ktorých je osem amerických a kanadských spoločností. Filmy neprodukuje a ani ich nedistribuuje; úplne a výlučne sa venuje iba uplatňovaniu nárokov na náhradu škody proti údajným porušovateľom práv, pričom výťažok z toho sčasti poukazuje späť producentom.
- 2 Prostredníctvom systému vypracovaného jednou nemeckou vysokou školou sa dostala k tisíckam IP adries, ktoré boli pridelené zákazníkom poskytovateľa internetových služieb spoločnosti Telenet. Podľa spoločnosti Mircom tieto

zákazníci prostredníctvom BitTorrent protokolu zdieľali v „peer-to-peer“ sieti filmy patriace do jej repertoáru.

- 3 Žiada, aby bola spoločnosti Telenet uložená povinnosť poskytnúť identifikačné údaje týchto zákazníkov. Spoločnosť Telenet toto kategoricky odmieta a žiada, aby bola spoločnosti Mircom uložená povinnosť oslobodiť ju od všetkých voči nej smerujúcich odsudzujúcich rozhodnutí, ktoré by voči nej boli prijaté z podnetu možného uloženia povinnosti poskytnúť informácie.
- 4 Technológia *BitTorrent* rozčlení súbor na malé časti („kúsky“), ktoré užívateľ môže stiahnuť a znova poskladať do pôvodného súboru. Počiatočný nahrávací proces sa nazýva „siatie“. Súbor, ktorý sa takýmto spôsobom sprístupní, môžu súčasne sťahovať viacerí užívatelia. Skupina sťahujúcich sa nazýva „roj“. Charakteristické pre túto technológiu je to, že medzi pôvodným „sejačom“ a sťahujúcim už nemusí existovať spojenie: Každý užívateľ môže stiahnuť každý „kúsok“ od iného užívateľa. Sťahujúci sa spravidla aj sami stávajú „sejačmi“: Softvér je obvyčajne štandardne tak nastavený, keďže od toho závisí fungovanie systému *BitTorrent*.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 5 Spoločnosť Mircom uvádza, že zákazníci spoločnosti Telenet sa dopustili nedovoleného verejného prenosu predmetných filmov.

Od určitého pokroku v sťahovaní sice je k dispozícii náhľad súboru, ten je však *ex definitione* fragmentárny a v nanajvýš neistej kvalite. Okrem toho si sama stanovuje hranicu 20 %: Kto stiahne menej ako 20 % zo súboru (a *ex definitione* nemôže „zasiať“ viac ako toto množstvo), toho nebudú obťažovať.

- 6 Čo sa týka otázky, či záruky stanovené smernicou 2004/48 bez ďalšieho platia pre spoločnosť Mircom, spoločnosť Telenet poukazuje na osobitnú situáciu tejto spoločnosti, ktorá sama nevykonáva žiadne úkony užívania, lež iba vymáha náhradu škody a tým vykonáva činnosť tzv. „Copyright-Troll“.
- 7 Čo sa týka otázky, či zachytávanie IP adries predstavuje oprávnené spracovanie osobných údajov, poukazuje spoločnosť Mircom na nemeckú judikatúru a tvrdí, „že vo vzťahu k GDPR nevyplývajú žiadne problémy“.

Krátke odôvodnenie podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Prvá otázka: Verejný prenos

- 8 Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 14. júna 2017, *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456), konštatoval, že sprístupnenie a správa platformy vzájomného poskytovania na internete, ktorá tým, že indexuje metaúdaje týkajúce sa chránených diel a poskytuje vyhľadávač, umožňuje používateľom tejto platformy

nájsť dané diela a vzájomne si ich poskytovať v rámci siete výmeny údajov medzi používateľmi (peer-to-peer), predstavuje verejný prenos.

- 9 Podľa názoru vnútroštátneho súdu však povaha a zmysel existencie technológie BitTorrent spočívajú v tom, že každý užívateľ sa aj sám stáva „sejačom“ „kúskov“, ktoré už stiahol. Hoci niektoré programy sú schopné „satie“ vypnúť, nejde pritom o štandardný prípad, keďže od toho závisí fungovanie systému zdieľania súborov „peer-to-peer“. „Kúsky“ nie sú iba „častice“ pôvodného súboru, lež samostatné, zakódované súbory, ktoré sú napokon poskladané do pôvodného súboru. Samy osebe sú preto nepoužiteľné.
- 10 Vnútroštátny súd by preto chcel vedieť, či „satie“ „kúskov“ diela chráneného autorským právom samo osebe predstavuje verejný prenos alebo či sa majú zohľadniť iné okolnosti ako je pokrok v sťahovaní alebo skutočnosť, že k „satiu“ môže dôjsť aj bez toho, aby si to užívateľ všimol.

Druhá otázka: špecifická situácia spoločnosti Mircom

- 11 Podľa názoru vnútroštátneho súdu sa situácia spoločnosti Mircom zásadne odlišuje od situácie autora alebo nadobúdateľa licencie. Spoločnosť Mircom takmer úplne zodpovedá definícii „Copyright-Troll“: Má obmedzené užívacie práva na diela vytvorené tretími osobami, ale tieto práva nevyužíva, lež sa úplne a výlučne venuje uplatňovaniu nárokov na náhradu škody voči domnelým porušovateľom práva.
- 12 Z ustanovenia článku 13 ods. 1 písm. a) smernice 2004/48 vyplýva, že únijný normotvorca nemal na zreteli situáciu podniku ako je spoločnosť Mircom, lež situáciu skutočného autora, resp. vlastníka práv alebo nadobúdateľa licencie, ktorý práva aj využíva a tým mu aj falšovanie alebo produktové pirátstvo spôsobuje škodu.
- 13 Vnútroštátny súd by preto chcel vedieť, či spoločnosť Mircom môže využívať práva, ktoré smernica 2004/48 priznáva autorom a vlastníkom práv, rovnakým spôsobom ako tieto subjekty a či odmena, ktorú sa pokúša vymôcť, spadá pod pojem „ujma“ v zmysle tejto smernice.

Tretia otázka: Skúmanie proporcionality

- 14 Vnútroštátny súd poukazuje na okolnosti veci - osobitosti *BitTorrent* protokolu, v rámci ktorého k „satiu“ môže prípadne dôjsť nespozorovane, a vyššie opísanú situáciu spoločnosti Mircom - a chcel by vedieť, či tieto okolnosti zavážia pri skúmaní proporcionality - pri zvažovaní medzi rozličnými základnými právami chránenými právnym poriadkom Únie.

Štvrtá otázka: IP adresy ako osobné údaje

- 15 Spôsob, akým sa spoločnosť Mircom dostala k príslušným IP adresám, podľa názoru vnútroštátneho súdu vyvoláva otázky.
- 16 Spoločnosť Mircom uvádza, že tieto adresy získala prostredníctvom nemeckej spoločnosti Media Protector GmbH, ktorá vyhľadáva šírenie diel na internete. Systematickým spôsobom registruje IP adresy a postupuje ich spoločnosti Mircom, čo podľa názoru vnútroštátneho súdu jednoznačne spadá pod pojem „spracovanie“ v zmysle článku 4 bod 2 GDPR. Z hľadiska transparentnosti a zákonnosti tohto spracovania však jednoznačne existujú vážne pochybnosti.
- 17 Vnútroštátny súd by sa preto od Súdneho dvora rád dozvedel, či ide o zákonné spracovanie osobných údajov.